

Прѣдговоръ.

Признавамъ, че въспоминанията ми за дѣйствията на 3-я дружина отъ Българското опълчение сѫ расхвърлеани, не до тамъ систематизирани, и даже блѣдни. Нѣка читателя, обаче, бѫде снисходителенъ къмъ войника, който се е рѣшилъ да изложи своите бѣлѣжки съ язика на единъ простъ смъртенъ. Едно само вѣрвамъ, а то е, че съмъ постигналъ цѣльта си: да бѫдѫ напълно искрененъ и правдивъ въ расказътъ си. Ако има пропуски и пробѣли, то нека се знае, че тѣ не сѫ умишленни. Ако има повторения, то тѣ ще ми се извинятъ съ това, че дѣйствително и въ събитията, които азъ описвамъ, сѫществуваха такива повторения. Нѣка читателите не търсятъ въ въспоминания нѣкакви политически тенденции, защото азъ, дѣйствително, не съмъ ги ималъ при излаганието на тѣзи си въспоминания.

Отъ автора.
